

„Soča“ izhaja vsak petek in velja pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „*poalanicah*“ se plačuje za navadno trispotno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“, in na starem trgu.—V Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici v Mailing-ovi tiskarni, naročnina pa oskrbništvu „Soča“ Via del Giardino v Zoratti-jevi hiši II. nadst.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalca in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilov slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

P. n. gospodom društvenikom narodno političnega društva „Sloga.“

Podpisani odbor vabi vse p. n. gg. društvenike v občni zbor, ki bo 19. junija točno ob 1. uri pp. v prostorih goriške čitalnice.

Na dnevnem redu bo:

Proglšenje kandidata za državni zbor na podlagi odborovega predloga, ki je sklenen z ozirom na mnogoštevilne došle pismene nasvete veljavnih rodoljubov iz vseh okrajev dežele.

K vsestranski vdeležitvi vdan vabi Odbor narod. polit. društva „SLOGA“ v Gorici 29. maja 1879.

Volitve državnih poslancev.

C. kr. namestništvo v Trstu je razglasilo z ozirom na najviši patent od 22. t. m., s katerim so se ukazale splošne nove volitve za poslansko zbornico državnega zbora po določbah postav od 2. aprila 1873 drž. zak. št. 40 in 41, da se imajo vršiti volitve v pokneženi grofiji goriški in gradiški tako-le:

I. Volilni razred kmečkih občin.

Volitev mož volilnikov v kmečkih občinah se ima vršiti o pravem času v njih samih.

Izvoljeni možje volilniki v sodnijskih okrajih: Gorica, Kanal, Ajdovščina (volilni kraj Gorica);

Tolmin, Cerklje (volilni kraj Tolmin); Bovec (volilni kraj Bovec);

Sežana, Komen (volilni kraj Sežana) bodo v omenjenih volilnih krajih dne 29. junija t. l. volili enega poslanca.

Izvoljeni možje sodnijskih okrajev: Gradišče, Kormin, Červinjan, Tržič bodo tudi 29. junija volili v Gradišči enega poslanca.

II. Volilni razred mest.

V ta volilni razred uvrščeni kraji, in sicer: Gorica, Kormin, Gradišče, Červinjan, Tržič, O-

glej, Grad, Tolmin, Bovec, Kobarid, Kanal, Ajdovščina, Sežana

volili bodo 2. julija t. l. enega poslanca, in pri tem je vsak omenjeni kraj volilni kraj.

III. Volilni razred kupčijske in obrtnijske zbornice.

Kupčijska in obrtnijska zbornica v Gorici, ki voli z mesti enega poslanca, boče volila v svojem sedežu 4. julija t. l.

IV. Volilni razred velikega posestva.

Za volitev opravičeni izmed velikega posestva cele grofije goriške in gradiške bodo volili 8. julija t. l. v Gorici enega poslanca.

Za mesto Trst z okolico je odločeno, da boče volil 1. volilni razred dne 29. junija, 2. razred 1. julija, 3. razred 4. julija t. l. v Trstu vsak razred enega poslanca in volilni razred kupčijske in obrtnijske zbornice v svojem sedežu dne 7. julija t. l. enega poslanca.

V *istarski mejni grofiji* bodo volile kmečke občine dne 29. junija, 2 poslanca, mesta 2. julija enega poslanca, kupčijska in obrtnijska zbornica v Rovinju dne 3. julija z mesti vkupe e-nega poslanca in veliko posestvo bo volilo dne 8. julija v Poreču enega poslanca.

P. n. gg. rodoljubom!

Podpisani odbor se iskreno zahvaljuje vsem gg. rodoljubom po deželi, da so blagovolili na odborov poziv od 8. t. m. pismeno odgovoriti ter naznaniti, do katerega moža ima ljudstvo naj več zaupanja, da bi mu izročili častno nalogo državnega poslanstva. Odboru pa je v veliko radost in mu daja pogum do vstrajnosti to, da je brez naj manjše agitacije, da še celo društven organ ni niti besedice pregovoril o tem, tako velika večina (nad 100 nasvetov) nasvetov onega in tistega mišljenja gledé moža, katerega naj bi naše društvo postavilo za kandidata. Vsem tem gg. rodoljubom velja naša resna beseda, naša iskrena prošnja, da se vsi oklenejo Sloge, da vsi uže pri volitvi volilnih mož izvrše častno narodno dolžnost, da pri-

pomorejo, da bodo ali sami, ali drugi zanesljivi značajni možje izvoljeni, ki bodo po njih mišljenju in prepričanju na sv. Petra dan volili kandidata, katerega bo naše društvo v porazumu z Vami proglasilo in priporočalo. Odbor je Vam rodoljubom po deželi propustil odločbo, zato računa toliko sigurniše, da bodete rešili Vašo čast, čast naroda, ker Vaši lastnoročni pismeni nasveti, izvršeni brez naj manjšega pritiska ali vtikanja od strani našega odbora, so odločilni, ter jih odbor spoštuje. Ako bodete vsi ostali možje neustrašljivega in neupogljivega značaja, mora biti zmaga Vaša, to je narodna.

Hvala Vam za rodoljubni trud in prošnja, da vstrajate do dne, ko bo treba pokazati javno, da društvo „Sloga“ živa med narodom zasluženo zaupanje.

Odbor narod. polit. društva „SLOGA“ v Gorici 29. maja 1879.

Dopisi.

Iz Solkana, 28. maja. (Izv. dop.) (Občni zbor čitalnice. — Volitev drž. poslanca.) Naša čitalnica je imela 25. t. m. svoj letni redni občni zbor. Gospod podpredsednik Jug, je v kratkem govoru pozdravil navzoče društvenike. Tajnik je razložil odborovo delovanje, iz katerega se je posnemalo, da je odbor skrbel, ohraniti društvo na dobrem glasu. Denarničarjevo sporočilo pa je razkazalo prav ugodno gospodarstveno stanje, za kar se je tudi zbor toplo zahvalil g. Makucu, denarničarju, kateri četrto leto zares prav skrbno opravljaja nadležne posle denarničarja. Na to je sledila volitev predsednika, pri kateri je bil izvoljen g. Miha Pezdnič, poštar in krčmar v Solkanu. Za odbornike so izvoljeni sledeči odborniki: g. Angel Forčesin, Tomaž Jug, And. Ličar, Alojzij Mozetič, And. Marušič, Janez Makuc, Jože Vuga, Jušt Vuga. Namestnika: France Cicero, Ant. Kralj.

Nadejamo se, da bo novi odbor marljivo in vspešno deloval za razvoj našega društva.

Bližajo se državnozbornske volitve in kakor sem slišal, razposlal je odbor polit. društva „Sloga“, pozive rodoljubom po vsaj deželi, da pomislijo in prevdarijo, potem odboru sporočijo, katerega moža žel narod za drž. poslanca. Kakor sem pa iz gotovega vira slišal, so se že v nekterih občinah dogovorili, in

LISTEK.

Zgodovinske črtice o Bovškem.*)

I.

Bovške gore nam pripovedujejo same svojo zgodovino. Če pogledamo njih gola temena in skalnata pobočja, prašati se moramo, ali so bile zmerom tako puste, tako strašne za človeško oko? — Odgovor je lahek, da to né mogoče!

Prirodopisje nas uči, da je natora odela vsako ped zemlje s posebnim plaščem, ki je različen, kolikor bolj se pomika od ravnika proti tečaju, ali pa od morja proti temenu najviših gor. To raznovrstnost rastlinstva so učenjaki natanjko določili po nadmorskih visočinah.

Po tem takem so rastle na Bovškem do 550 metrov visočine orehi, do 800 hrasti, do 1400 buke, do 1800 mecesni in smereke ter od tod do 1900 metrov in še čez ruševje ali cerenje. Še le na viših hribih rastle so planinske cvetlice do 2250 metrov, potem planinske rastline (Alpenkräuter) do 2600 metrov in slednjič nad to višino mah in lišaj.

Kako prijetno je bilo pač takrat življenje med bovškimi gorami! Podnebje je bilo veliko milejše, o

vetrovih se je malo vedelo, suše in toče skoro néso poznali! In kaki ljudje so takrat živeli po Bovškem? Ali je bilo sploh že kaj prebivalcev tukaj? Odgovorimo si najpoprej na zadnje prašanje?

Naše slovenske dežele imajo tako srečno lego, da se zares po pravici imenujejo „perstan Evropin“, kakor je že naš ljubi Vodnik pel. One se razprostirajo ravno ondi, kjer se dotikata vzhodna in zapadna Evropa, kjer se tore nahaja prehod iz jutranjih v večerne dežele. In mala goriška dežela ima še posebej zelo važno lego med jadranskim morjem in Alpami, in je tore pravi „most med skalovjem in morjem.“ Čez tak most pa so ljudstva vedno rada hodila in čez Goriško so neprenehoma derli narodi v Italijo, ali pa tudi nasprotno.

Peljali so v starih časih trije poti čez našo deželo: eden iz Istre po Krasu v Oglej, drugi čez Hrušico po vipavski dolini v Venecijo in tretji čez Predél skozi Bovec in Kobarid v Čedad. Zlasti važna je bila ta poslednja cesta, ker je bila najkrajša med kraji ob gorenji Dunavi in med Akvilejo. Blizu dunajskega mesta je stala že v starodavnih časih ljudska naselbina in od ondi je deržala pot čez Semering, ob gorenji Muri mimo Judenburga, Brez (Friesach), Beljaka, čez Predél skozi Čedad v Oglej. To je bila imenitna kupčijska pot, po kateri je dohajal jantar od baltiškega morja, kože in železni izdelki iz Norika v Akvilejo.

Ob takih kupčijskih potih so se ljudje najpoprej

naselili in sezidali mala selišča. Ne bomo se torej motili, če terdimo, da je moralo tudi Bovško že zgodaj naseljeno biti, ker skoz-anj je peljala omenjena kupčijska pot. Iz predrimljanskih časov nam sicer né znana nobena bovška naselbina po imenu. Ali ko so se bili Rimljani naselili po naših krajih, popravili so tudi naše ceste nekoliko zaradi kupčije, še bolj pa iz vojaških uzrokov. Ob takih cestah je bilo treba postaj in selišč, kjer so popotniki lahko počivali in kjer so se tudi lahko dobivale priprave za vozove. Po teh postajah so uravnali rimski vojski svoje marše.

Tudi za predelsko cesto skerbili so Rimljani in tudi ob tej so sezidali svoje postaje. Né mogoče, da bi se ne bila nahajala na celej dolgi poti čez Bovško nobena taka postaja. In zares, če pregledujemo ohranjena imena teh postaj, spoznalni bomo, da je peljala ona cesta po Bovškem, ki se imenuje v Antoninovem itinerarij „Via Beloio“. Perva postaja na tej cesti je bila oddaljena od Akvileje XXX miljar, t. j. 48 kilometrov in stati je morala torej blizu današnjega Šen Petra med beneškimi Slovenci. Prihoduja postaja bila je (po omenjenem itinerariji) Larice ali Larix, kakor drugi berejo. Ta je bila oddaljena od poprešnje XXXIV miljar, ali 53.5 kilometrov. Od postaje Larice bilo je potem do Beljaka (Santicum) XXVII miljar, t. j. 43 kilometrov.

Kje moramo tore iskati postajo Larice? Daljava kaže, da v loški dolini, v srednjem Logu, ali morda celo na Stermcu. Ali je to morda neverjetno? Ravno

*) Te črtice so nadaljevanje spisa „Bovec in njegova okolica“ v lauski „Soča“, list 19, 26 in 27.

si postavili svojega kandidata, katerega bodo volili pri prihodnjih volitvah. Kaj pa naši solkanski volilci? Nič se ne sliši. Zato prav gorko pozivljamo naše volilce, da bodo volili narodnega moža, katerega proglasi društvo „Sloga“. Ker to društvo zastopa vse goriške Slovence in narodne zadeve; gotovo tudi pozna, kateri mož je najbolj sposoben in vreden, da bi nas zastopal v drž. zboru; ki se ne bo vstrašil povzdigniti glas za narodne pravice, in tirjati, da se pomaga iz reve našim posestnikom. Zatorej pozor solkanski volilci! Ako se vštete med narodne Solkance, volite narodnega moža, kajti s tem rešite čast narodnega Solkana, in sploh slovenskega naroda.

Rodoljub.

Iz Trsta, 25. maja. (Izv. dop.) Naše mesto je največje in skoro bi rekel edino pomorsko trgovišče v Avstriji; v tukajšnjih arsenalih, tovarnah in pri drugih trgovskih in obrtnijskih podjetjih je na tisoče delavcev vsake vrste in mnogih narodov, a brez dvoma jih je največ slovenskega, in mej temi zopet največ slovenskega rodu. Rokodelski in sploh delavski element je v Trstu veliko bolj pomenljiv, nego bi si kedo mislil — pri vsem tem pa je zanemarjen in kar je najhujše, zanemarjajo se slovanski rokodelci in delavci sami sebe. Pri ogromnem številu mož tega stanu moral bi vsakdo soditi, da so v teku časa na to mislili, kako bi kot sinovi enega naroda ustanovili nekako zaveznost mej seboj, katera bi jih družila, garantovala mej njimi v stiskah in nesrečah vzajemno pomoč, a jim tudi veljavo dajala in vtrjevala pred drugim meščanstvom. Druga, tudi veliko manjša mesta, ponajso se z rokodelskimi in delavskimi društvi, katera svojemu namenu prav izvrstno vztrezajo. V Trstu obstoji sicer tudi nekako podporno društvo — a to društvo nam Slovanom nikakor ne more vgajati, kajti če se ogledamo po društvenih sobanah, menimo, da smo v kakem mestu blažene Italije: z vseh sten veje nam italijanski duh naproti in ta je dozdej žalibog že zadosta neugodno uplival na tukajšnje slovenske delavce. — Če pogledamo namreč v društveni imenik, mora nas nehoté osupniti cela vrsta slovanskih imen, kateri večinoma po duhu in po vedenju poitalijančeni, vendar nobene veljavnosti nimajo mej drugimi. Tega sem se sam prepričal in to je na vse zadnje tudi čisto naravno, da kdor sebe, svoje narodnosti ne spoštuje, tudi od drugih ne more spoštovan biti. Slovanski rokodelci in delavci izneverivši se najsvetejšim čutom, niso v tem društvu nič drugega, nego material, katerega rabijo italijanski sodruštveniki in kolovodje za svoje namene.

Gledé na vse to nas je jako veselilo, ko smo slišali — a od tega je uže precej dolgo, — da so se našli nekateri rodoljubi, kateri snujejo slovensko delavsko društvo in da so celó uže začasní odbor izvolili, kateri ima v ta namen vse potrebno pripraviti in vrediti. Ogrevala nas je nada, da dobimo domače narodno ognjišče, na katerem se bo zbirala velika družina slovanskih delavcev in rokodelcev, ponosna, da iz svojih moči kaj pomore in dokazujejo, da v Trstu ni še vse tako „irredentarsko“, kakor bi nekateri ravno s pomočjo inostranskih in renegatskih delavcev radi razupili, ampak da je prava ljudska podlaga vendar še slovanska. Žalibog se doba od snovanja do izvršitve predelgo zateza; čakamo, hrepenimo, pa vse zastoj, in uže se začenjamo bati, da se je v početku vroče

nasprotno, še čuditi bi se morali, ko bi ne bilo ondi nikake postaje. Cesta pelje blizu ondi čez 1170 metrov visoki Predel in je na obeh straneh tega prehoda jako sterma. Potrebna je bila torej naselbina v njeno varstvo in oskerbovanje, zlasti po zimi. Za vozove morala je tudi priprava blizu biti in zato je bilo treba, da je stala naselbina ravno pod sedlom. Razen teh stvarnih razlogov pa imamo še drugih, ki govoré za to, da se je nahajala postaja Larice v Logu.

Mangart, najvišja gora nad Logom, imenoval se je pri Rimljanih Mons Picis (smolena gora). Czörnig sicer pravi*, da je bilo Predelu tako ime; a pomisliti je treba, da Predel, né „mons“, temveč jugum, saltus. Tudi so Rimljani mislili, da Natiss (t. j. gorenja Soča) izvira iz gore Picis. Imeli so pa za pravi vir Soče našo Koritnico in ta izvira iz Mangarta, a ne iz Predela. Czörnig seveda porabi to priloznost in izpeljuje nemško ime Bovca: Flitsch, ali kakor se je pisalo v srednjem veku Vliz, od Pix, Picis!

Če primerjamo imeni gore Mangarta in postaje Larice med seboj, ali ne najdemo neke stvarne sorodnosti pri njih? Larice pomeni „Pri mecesnu“, ali morda bolje: „V mecesnovlji“. V starih časih je bil v loški dolini velik mecesnov gozd, ki je dajal veliko smole in zato se je tudi Mangart imenoval smolena gora. Še dandanašnji nahaja se pod Mangartom kraj z imenom „Mesnova glava“.

Če vse to primerimo, ne bodemo dvomili, da je moral stari Larice pod Predelom stati. Današnji Log je berzkone starejši, nego Bovec, kakor bodemo pozneje videli. Ta postaja pa né bila Bog ve, kako ve-

železo uže zeló ohladilo. V štirih mesecih, menimo, bi se bila stvar tem laže dogotovila, ker so pravila uže potrjena. Kedo je kriv, da se še ni?

Na to vprašanje bi radi dobili jasen odgovor; še ljubše bi nam pa bilo, da bi se skoro sklical občni zbor in da bi novo društvo čvrsto začelo delovati. — Slovanski rokodelci in delavci! mari Vam ne govorim iz srca? Oglasite se torej, kder treba, vpišite se v društvo in kedar bode sklican občni zbor, pridite vsi, pridite v ogromnem številu, da postavimo trden temelj našemu delavskemu narodnemu domu.

Iz Trsta 28. maja. (Izv. dop.) (Instalacija župana — Priprave za volitve v drž. zbor. Tabor v Istri.)

V nedeljo zvečer došla je sem vest, da je cesar potrdil Bazzoni-a za župana tržaškega. — Precej tisti večer so uže hoteli demonstrirati laboni zaradi te ve-sele uovosti, a demonstracija bila je le bolj blamaži podobna, ker nij bilo videti družega, nego kakih par sto luči sporadično svetlečih v občni temi. Tako na priliko sem videl v eni hiši, ki ima kakih 200 in več oken na ulico, razsvitljenih 5 oken v 4. nads. opju.

Drugih posebnih rečij v nedeljo zvečer nij bilo, in tako je bilo tudi v pondeljek vse mirno in dobro. Še le včeraj je bila vsa komedija nekam interesantna. Včeraj so namreč slovesno instalirali novega župana. — Kmaló popoldne zbralo se je okolo 50 poslancev v mestni dvorani. Dimmer odpre sejo in naznani, da je Nj. Vel. potrdilo volitev župana Bazzonija. — Na to pretrga sejo in gré sam in še z enim drugim po namestnika, kateri kmalo pride v spremstvu obeh imenovanih in c. k. svetovaica vit. Rinaldini-ja. Pred vsem pozdravi namestnik zbor, kateremu naznanja, da je cesar blagovolil potrditi volitev Bazzoni-a županom tržaškega mesta, po tem se je obrnil proti novemu županu in ga nagovoril ponujajoč mu podpo o in zaupanje vlade; izrazil je nadalje nado, da bode g. župan znal za zaupanje prav porabiti in na to vpljivati da se bode v Trstu ohranilo in vtrdilo avstrijsko čutje, katerega lep dokaz smo doživeli pred ne dolzim časom (menil je gotovo Sv. Ivansko slavnost), Konečno je namestnik povabil župana, da priše. — Župan odgovarjal je v lepem govoru, da hoče zmerom vestno postopati po zakonih in zvesto držati sveto prisego ravnokar storjeno, nadalje hoče skrbeti za svoj narod, a pravičen hoče biti tudi drugim mnogim v Trstu živečim narodom in hoče na to delati, da bode vladala bratska edinost v Trstu mej vsemi prebivalci, naj oni stanujejo na gorah, ki obdajajo Trst, ali pa tik morja. — Ko je nehal, odšel je namestnik; govoril je še nekaj podžupan Dimmer in potem bila je zaključena slovesna seja s kratkim odgovorom župana. Omeniti moram, da to pot nij bilo toliko ljudstva na velikem trgu kakor zadnjič na dan volitve župana. — Ko pride župan iz mestne hiše in se odpelje v kočiji k namestniku, bilo je kričanje, vikanje, da nijsi samega sebe slišal. Ko je prišel od namestnika, spregli so nekateri konje Bazzoni-jeve kočije in peljalo ga je ljudstvo nekoliko časa. — Jez sam nijsem videl te komedije; a nek jako objektivni moj prijatelj, ki se razume dobro na take ljudske in druge ovacije, mi je rekel sledeče: „Videl sem iz svojega okna vse prav komodno in mirno; bilo je samo kakih 700 ljudi, nič posebnih, ki je teklo pred in za kočijo, voz pa so peljali uniformirani postrežčki. — Ta pogled

lika. Štela je nekaj hiš in hlevov, bila je tudi nekoliko uterjena, ali vsaj dobro zagrajena že zaradi varnosti pred zverinami. Do sedaj še né znan nikak spomin in nobeden kamen iz te naselbine. Tudi to kaže, da né mogla biti obširna. Sicer je pa mogoče, da se še kaj starinskega iztakne.

Naseljena je bila bovška dolina že jako zgodaj in morda je tudi v Bovcu stalo že za Rimljanov kako selišče, dasiravno se nam né ohranilo njegovo ime. Ali katero ljudstvo je stanovalo pred Rimljani in pod Rimljani po teh krajih?

Iz starih zgodovinarjev vemo, da so prebivali po goratem, severnem delu Venecije „Karni“. To ljudstvo prištevajo sedanji neslovanski zgodovinarji Keltom. A pomisliti je treba, da so bili Kelti po naših deželah le zapovedujoče, pozneje naseljeno pleme. Ker so Karni bolj v goratih krajih prebivali, znamenje je, da so bili enkrat premagani in od morja v gore potisnjeni. Že to kaže, da Karni néso mogli biti Kelti, nego najbližnji sorodniki sedanjih Slovanov, kakor je naš učeni gospod Terstenjak zadosti dokazal.*) Stanovali pa so Karni razen po severnem Frijulskem tudi po Koroškem in od njih je dobila dežela ime „Karrantan“ (dežela Karnov). Iz Koroškega so bili prišli Karni čez gore tudi v frijulsko nižino in so sezidali ondi svoje mesto. Toda Rimljani so je prisilili nazaj čez gore umakniti se.**)

Ti Rimljani so bili ustanovili l. 182 pred Kr. ob dolnji Natissi kolonijo Akvilejo (Oglej) kot središče kupčije z notranjimi deželami, pa tudi kot podlago za pozneje vojaške operacije v Podonaviji. Važnost

*) Novice 1859, str. 249 in 256.

**) Livius, lib. XXIX, cap. 22.

napravil je na me vtis karikature, kajti kak razloček mej triumfatorjem, ki je obdan od tisoč in tisoč ljudi strašno vnetih in navdušeni, pa tem prizorom male kohorte s postrežčki!“

Kaj tacega bi nasprotni stranki tudi popolnoma pristvalo. „Dal sublime al ridicolo non è che.....“

Včeraj zvečer bila je dana „parola“ po Progressovcih, damorajo razsvetliti mestni prebivalci; a nij hotelo tako biti, kakor so želeli; razsvitljena bila je samo tu in tam kaka hiša, vendar pa več, nego v nedeljo. — Zvečer so hoteli razsvetliti tudi gledišče, a vlada je rekla: zadosti. — Zatorej pa so po gledišču nekateri sopet skušali, če imajo konji kaj boljše osodo od ljudi, pa vse je šlo prav mirno brez posebnih nesreč.

Kar se tiče vse česti vredne osebe župana, moram le še omeniti, da vlada je bila zdaj v taki stiski, da skoro nij mogla drugače, nego potrditi ga, saj posvetovanje je trajalo zadosti dolgo. — Stranke disciplinirane je treba, kakor sem vže večkrat rekel, potem bode šlo vse drugače; upamo, da zadnje skušnje nijso bile zastoj. Radovedni smo, kako bode g. župan izvršil nalogo sprjazniti okolici s Trstom. To se uže lahko zgodi, a na podlagi pravice. „Pimpache, Lukše in druge take teroriste proč; po tem bo morda šlo, — kajti šola v okolici mora biti popolnoma neodvisna in narodna, in okoličani naj sami volijo svoje župane; tudi naj se pusti na stran ono razširjenje mesta; vse to naj preskrbi g. župan v prvi vrsti okoličanom, po tem bomo — prijatelji do groba. — Opazovali bomo dobro to novo dobo.

Priprave za volitve v državni zbor se tukaj delajo uže prav pridno. Volilni centralni odbor za Trst in celo Istro obstoječ iz vseh odbornikov Edinosti in 10 veljakov hrvatskih, je imel uže prvo sejo, pri kateri je izvolil kakih 25 pododborov po celi Istri. O kandidatu Vitežič-u vam znam povedati, da je s katerim hoče Edinost zmagati ali pasti; — pa postavili bomo še drugega kandidata za koperski in pazinski okraj in nadjamo se, da bomo ta nov sedež priborili naši stranki — O kandidatu samem pa moram še molčati. — Izvrsten bo, če le prevzame.

Tabor v Istri se pripravlja; najbrže bode koncem junija. — Budimo Istro, to je zdaj najslavnejša naloga rodolj. bov. —

Iz Ljubljane, 28. maja. (Samomor. — Koncert Dengremont. — Ponarejalci desetakov.) Da dopolnim zadnje svoje poročilo o samomorih, moram najpervo omeniti otrovanja, katero se je dogodilo v vojašnici 22. t. m. ponoči: Gregorič, narednik našega rezervnega polka Kuhna, zaval si je v omenjeni noči (nekateri sodé da celo dan poprej); drugo jutro za rana najde ga tovariš njegov uže mertvega: ležal je polovico na tleh, obe roci stisnjeni v pesti na persih, z obrazom pobitim, z eno nogo še na plevnici (slamnici). Strychnin! Vsak strup ima svojo moč! Razloga usmerčenja sta, kakor sem v zadnjem dopisu omenol govorec o samomorih v obče: nesrečna ljubezen in nesrečen denar! — Da bi vendar enkrat odjenjala bog Amor i bog (minister) Depretis pregnati človeštvo, vlasti opiraje se na izrek zadnjega, ko nas je nekedaj tolažil, da „bode uže bolje“; a kedaj??

Dengremont-ov koncert v redutnej dvorani je zanimiv, dvakrat zanimiv; prvič: občudovali smo u-metnost i hitrost malega dvanajstletnega dečka violi-

tega mesta se je koj pokazala: iz Akvileje so premagali Rimci in v pokornosti ohranili Norik in Pannonijo.

Premagavši Istre podjarmili so si l. 173 tudi Karne. Ti so se pozneje še dvakrat uperli Rimljanom, a consul Aemilius Scaurus (114—107) premaga obupne borilce, ki so po vzgledu Istrov najpoprej svoje žene in otroke in potem same sebe usmrtili. (Entropius, IV. 29) Karne hvalijo kot pridne, obertne ljudi, ki so obilo železa pridelovali.

Rimsko načelo je bilo: „Ubi Romanus vicit, ibi etiam habitat“. Gledé na to pravilo storili so Rimljani veliko v kulturnem obziru za podjarmljene dežele ob južnih pobočjih Alp. Skerbeli so zlasti za zboljšanje cest in za povzdigo kupčije. Se ve, da so delali to v lastno korist, ker so hoteli podjarmljene dežele dobro izkoristiti. Rimski legijoni so prinesli seboj vero, omiko in jezik. Poleg svojih vojaških opravil izvrševali so tudi javna dela. Na tak način so Rimljani v kratkem času popolnoma polatinčili sebi podveržena ljudstva. Latinski jezik je bil zapovedan za vse ljudstvo in vsak ga je moral znati, kdor je hotel kaj veljati. Kako hitro je napredovala latinščina, pričajo nam sedanji furlanski Karni ali „Čarnijeli“.

Tudi našim rekam in goram so dali Rimci svoja imena. Razen že omenjenega naj še dostavim, da so imenovali Triglava „Tullus“. Ono visoko pogorje, ki se vleče poprek goriške dežele in deli Bovško od Tolminskega, zaznamovano z verhi Kanin, Kern, Vogel, Cerna perst, Blegaš; in ki se iz frijulske ravnine tako lepo vidi, nazivali so Phlygadia, ali montes Phlygadi. Razen teh imen spominja nas še na Rimljane star denar, ki se tudi po Bovškem pogostoma nahaja. (Pride še.)

nista Dengremont-a, o kojem so se izrazili strokovnjaki, da prekosi stare umetnike, da je sploh vse občinstvo iznenadil s svojim lokom i napetimi strunami. Čitali smo uže pred tedni v tujih listovih hvalo o tem nenavadnem dečku, a sami smo se s svojimi očmi i ušesi osvedočili, da ono kadenje nij bilo iz same simpatije do dečka, — temveč do umetnije! Vaje pa i šole nikomur nij preveč, tako tudi njemu — neizurjenemu mladiču!

V drugem obziru je koncert važen, kô smo staknoli deržavi nevarne tičke — ponarejalce bankovcev! Kedo bi si mislil, da smo uže tako napredovali v Ljubljani, v takem malem gnjezdu, kjer še tramway-a i družih novejših velikomestnih naprav ne poznamo! — Pri vrodu v dvorano plačevalo se je i kupovalo listke, kateri pooblaščujejo svojega posestnika, da lahko vstopi i se veseli za toliko denarja, kolikor je plačal; nekaterim, ki so globoče segli v žep, je dobro sedečim, drugi stoje. Mladeneč prinese denarničarju popolnoma nov desetak, katerega pa je izkušen kasir precej spoznal za krivega, vzlasti ko je v malo trenutkih mu prišel i prinešen bil še drugi pred oči ravno tak! Posebno sumljiv bil je mladenič, kateri jo je po menjenem desetaku precej pobrisal i odnesel pete skozi druga vrata; tergovski učenec pri omenjenem denarničarju poznal je odšlega na videz i — zadostovalo je! Druzega jutra se napoti policija z učencem naravnost v Blaznikovo tiskarno, kjer je bil oni sumljiv mladenič litografom. Ko vidi ta pred seboj policijo, se prestraši — i uda; spove se, da ima na stanovanji, česar iščejo i povabi gosp. Perono na svoj dom, kjer so našli najnovejšo stroje za narejanje bankovcev, katerih je bilo čez šestdeset, a ne še gotovih; kedor je je videl terdi, da ga nij razločka mej pravim i tem! Pomagač litografu Jeršanu bil je Kolenc, tiskar v Kleinmayr-ovej tiskarni; oba sta pod ključem i pričakujeta, da jim sodnija odloči čas — za pokoro i premišljevanje, kako se jima bo spametiti, ako jima Bog da zdravje, da bodeta uživala zopet prost, svoboden zrak!

S. D.

Politični pregled.

Z DUNAJA. Najvažnejša notranja zadeva, katera zanima vse kroge in polni vse časopise, je volitev novega državne zbor, ki se začne po vseh tostranlitavskih deželah zadnje dni prihodnjega meseca. Povsod se snujejo volilni odbori, kateri vabijo z raznimi programi volilce v svoje tabore. Uže si stojé po vseh deželah, koder je prebivalstvo različne narodnosti, narodne stranke nasproti, uže se gibljejo tu konservativci, tam naprednjaki, čvrsto agitovaje, da vsak, kolikor mogoče, ojači svojo stranko. Vendar pa veje skozi vso volilno agitacijo nek prijazen, pomirljiv duh, kateri nam vzbuja veselo nado, da se uže polega sovražno mrzenje in nasprotovanje mej narodi in drugimi političnimi strankami, koje nam je obrodila ona nesrečna politika, katera je poznala, ljubila in obdarovala v Avstriji samo dve narodnosti, vse druge pa je prezirala in zatirala. Zdi se, da je grofu Taaffeju zares mar, mir narediti mej narodi in da so uže njegove blage namere, še predno jih je začel uresničevati, dobrodejno uplivala na javno mnenje, katero se v zadnjem času v novinah raznih barv prav pogostoma oglašá v duhu sprave, ter poudarja potrebo občne notranje poravnave na podlagi — enakopravnosti.

Volitve se začnejo v nekaterih deželah uže 24., na Primorskem 26. junija. — Čas ni posebno ugoden, ker ima ljudstvo na kmetih takrat z žetvijo in košnjo največ opraviti. A na Goriškem nam morda vendar ne bode v kvar.

Minister Stremajer se je te dni predstavljal svojim volilcem v Lipnici na Gornještajerskem. Zagovarjal je delovanje ustavoverne stranke v pretekli šestletni dobi, a priznati je moral vendar, da so bili pripomočki preslabi i brezuspešni, katere je rabila; da so nje razprave v nekaterih momentih vodile do popolnega razpada političnega strankarskega življenja v državem zboru, da naše davkovstvo boleha na velicih slabostih. Opravičeval je okupacijo Bosne in potrebo nagodbe z Ogersko. Volilci so bili z njegovim postopanjem zadovoljni i župan mu je zopet ponudil kandidacijo. — Minister Stremajer je tedaj — kakor uže večkrat poprej — za dobro spoznal, položiti račun svojim volilcem, in povedati jim, kako misli i kaj namerava. In

naš poslanec Winkler — kje je? Mari ga ne veže nobena dolžnost do volilcev; mari nema nobenega računa polagati o svojem šestletnem delovanji? Zastonj ga čakate; on zaupa v slepo vero svojih mandatarjev, zanaša se na svoje prijatelje i na ljudsko hvaležnost za svoje nekdaneje zasluge. Mi pa pravimo, da preteklost spada v zgodovino, volilec pa mora računati se sedanjostjo.

Največa pozornost je obrnjena na volitve na ČESKEM, katere se začnejo 28. junija; kajti na Čehih, na njihovem vstopu v državni zbor, ali nadaljni uporni politiki je največ, ali se stvari očitno i stalno zasuknejo na bolje, ali pa se še dalje pripusti državno gospodarstvo — sedaj vladajoči stranki. Mnogo českkih občin i veljakov je izjavilo, da njih poslanci ne smejo iti v drž. zbor, če se Čehom ne zagotovi popolna enakopravnost. Upati je, da bo minister Taaffe po dostojnem potu vse storil, da privabi Čeha v zbor. — Časniku „Čehu“ se poroča iz zanesljivega vira, da je praška vlada po nalogu ministerstva notranjih zadev v tajni okrožnici razložila okr. glavarstvom, kako se imajo uradniki obnašati o prihodnjih volitvah za drž. zbor. Ta okrožnica vелеva političkim uradnikom neutralnost, to je, da ne delajo nikakega pritiska na volilce. Iz istega vira je pozvedel „Čeh“, da v českkih volilnih okrajih ne bodo po službenem nalogu kandidirali tako imenovani „ustavoverni“ kandidatje i da je na voljo dano vsem cesarskim uradnikom i drugim odvisnim osebom, kakor učiteljem, da smejo svobodno glasovati, kakor jim drago. — Menda velja to tudi za naše volitve.

IZ RUSIJE. Avstrijsko-turška pogodba daje ruskemu časopisju povod, da norce brije z našim voditeljem zvunanjih zadev grofom Andrasy-jem. „Golos“ meni, da se je Avstrija s to pogodbo odpovedala vsaki odvažni ulogi na balkanskem poluotoku. Dalje pravi, da ni nikjer videti tiste avstrijsko-angleške zveze, s katero se je Karolyi bahal. — Nekateri listi poročajo da se je car sprl s carevičem, ker ne more tega pregovoriti, da bi ga spremljal v Berlin k zlati poroki starega Wiljema. Sploh je govorica, da je car Aleksander velik prijatelj Nemcem i njihovemu cesarju; carevič pa da je Slovan z dušo i telom i da se ne more za Nemce ogreti.

BOLGARSKI knez je nekda zagotovil, da se bo zvesto držal berlinskega dogovora, ter vse zaprečil, kar bi vtegnilo biti temu nasprotno. Taka zagotovila pač nemajo posebne veljave. Če bolgarski narod zares hoče, bode kmalo združen vkljub vsem kneževim zagotovitvam i vsem diplomatičnim zaprekam.

V izhodni Rumeliji so izvolili francoskega generala Vitalis-a za svojega vojnega poveljnika.

NEMČIJA se bliža Rimu i nasprotno Rim Nemčiji. To kažejo zanesljivo nekatere prikazni v nemškem državem zboru, pa tudi namera nemškega cesarja, da hoče o svojej zlati poroki pomilostiti vse one duhovnike, kateri so se v tako zvanem kulturnem boji odločno postavili proti vladi ter so bili zaradi tega ostro kaznovani. — O papežu se pa govori, [da hoče pisati cesarju Wiljemu pismo, v katerem mu bo za zlato poroko čestital, a ob enem naglasil potrebo miru s katoliki.

Domače stvari.

Obpravnavo pred porotniki v Gorici začnejo dne 5. junija t. l. Izžrebani so za to sesijo sami italijanski porotniki. Pri eni obravnavi, kder pridejo same slovenske stranke pred sodnijo, imel bo tolmač zadosta posla i g. porotniki bodo morali dobro natezati ušesa, da si pridobe ono prepričanje, katerega treba, predno se z lahko vestjo izgovori osodolna „kriv“, ali oprostilni „nekriv.“

Prva obravnava dne 5. junija bo proti Alojziju Alvian-u i Alojziju Fusari-ju, rojenemu v Veroni i stanujočemu v Gorici zastran tatvine, storjene v škodo goriškega trgovca Valentina Cappellani-ja. —

Pri drugi obravnavi dne 7. junija bo sedel na

obtožni klopi Martin Kolenc iz Lokvi, ker je nekda ubil sovaščana Ivana Skoka.

Dne 9. junija pa pride pred porotnike Josip Trevisan od Ivana, rojen na Morozinskem otoku i stanujoč v sv. Lovrencu pri Fiumicelu, ker je nekda svoje brate po krivi prisegi ogoljufal.

Vabilo k besedi, katero priredi nabrežinska čitalnica v spomin predlanskega koncerta Slavčevega pod milim nebom dne 2. junija 1879. Spored: 1. „Slavčev spev“ (zbor) uglasbil Avg. Leban. 2. „Predsednikov pozdrav“. 3. „Moj dom“ (čveterospev) uglasbil Em. Vašak. 4. „Slavnostni govor“. 5. „Slava Slovenem“ (zbor) ugl. Ant. Hajdrih. 6. „Slovenski junak“, deklamacija. 7. „Jadransko morje“ (zbor) ugl. Hajdrih. 8. „Županova Micika“, šaloigra v dveh dejanjih. 9. „Uboj“ (zbor) ugl. I. pl. Zajc, Začetek točno ob 4. uri popoldne. — Vstopnina k besedi za neude 20 novcev. Po besedi sledi ples. K obilni južedežbi uljudno vabi Odbor.

Iz Lokve se nam piše, da je goriški orglarski izdelovalec g. P. Potočnik tamošnjemu učitelju glasovir i orgle tako vrlo dobro popravil, da zasluži za to javne pohvale i priporočila.

Banka „Slavija“ je dne 15. t. m. imela v Pragi svoj letošnji občni zbor. Iz računskega sporočila posnemamo, da je njeno premoženje koncem leta 1878 znašalo 4,198.702 gl., poroštvne i rezervne glavnice pa 3,083.495 gl. 99 kr. Različnim založnicam posodila je banka sama v teku vanskega leta blizo šest sto tisoč, svojim članom pa na menjice, police, zemljišča i druga zagotovila čez poldrugi milijon goldinarjev. Različnim občinam je doslej razdelila 122 štirikolesnih brizgalnic i med temi 7 na Slovenskem; letos se bode v smislu pravi zopet razdelilo 9 brizgalnic, od katerih pripada ena tudi na celjski okraj. Škod je plačala banka v desetih letih svojega obstanka 20.383 v skupnem znesku 3,840,454 gl. 82 kr. Gotovo velikanski uspeh, ako se pomisli, da je banka „Slavija“ bila ustanovljena 1869. leta s 3000 gl., beri tremi tisoč goldinarji. — Letošnji občni zbor votiral je različnim slovanskim kulturnim zavodom denarne podpore i med temi tudi „Matič Slovenski“ i „Narodni šoli“ vsaki po 100 gl. Banka „Slavija“ je toraj edina pri nas zastopana zavarovalnica, ki se spominja tudi naših narodnih zavodov.

Popravek. V zadnji številki pravi poročevalec o Kojščanski razstavi, da butelje „modre frankinje“ i „burgundca“ so bile iz kleti gosp. grajščaka Ivana Kumar-ja; temu imamo dodati, da je butelje tacega, prav izvrstnega vina razstavil tudi gosp. Konrad pl. Fabris iz St. Florjana, kateremu je presojevalni odbor tudi za to vino pripoznal odliko sé zvezdo.

Popravek. Prejeli smo i radovoljno priobčujemo od slav. c. k. okr. glavarstva sežanskega poslani popravek:

Ker nij popolnoma resničen dopis „Iz Komna 20. maja“ (v cenjenem listu d. to 24. maja 1879 št. 21) vabim slavno vredništvo v zmyslu §. 19 tiskovne postave od 17. decembra 1862 (drž. zak. l. 1863), da v prihodnjem številki „Sočinej“ omenjeni članek tako popravi, da pri nabiranju vojakov v Komnu ni bil Wiljem Boschetti iz Nabrežine v vojake vzet, ampak ga je asentna komisija kot nesposobnega ovrgla. Sežana, 27. maja 1879.

Voditelj c. k. okrajnega glavarstva
BOSIZIO.

Družba sv. Mohora. Nabira družbenikov je letos končana. Radostnega srca poročamo, da je uspeh tak, kakoršnega se letos ni bilo nikdar nadejati. Skoraj po vseh škofijah se je število udov pomnožilo; lani jih je bilo vpisanih 24.412, letos pa je družbenikov 25.218, tedaj je število zopet poskočilo za več ko 800 novih udov.

Razgled posameznih je ta le:

Do danes šteje

Goriška nadškofija 2938, Krška škofija 2460, Lavantinska škofija 8257, Ljubljanska škofija 9563, Tržaška škofija 1474, Sekavska škofija 143, Somboteljska škofija 117, Zagrebačka nadškofija 122, Senjska škofija 93, Poreška škofija 16, Videmska škofija 11, razne druge škofije 25, vkup 25.218 udov.

K temu veselemu i tolaživnemu napredku, ki našemu narodu služi pred celim svetom v čast i slavo, so zopet prvi vrsti pripomogli rodoljubni poverjeniki i prijatelji družbe sv. Mohora; to je sad njihovega prizadevanja, s katerim so neutrudljivo družbo i njen namen naroda priporočevali i k pristopu vabili. Odbor si šteje v sveto dolžnost, da vsem rodoljubom, ki so tudi letos k razvitku družbe sv. Mohora toliko pripomogli, izreka najkrepkejšo zahvalo.

Druga enako vesela prikazen, ktera priča o marljivi delavnosti naših pisateljev, je ta, da je odboru letos došlo toliko rokopisov, kakor nobeno prejšnjih let. Tako n. pr. je odbor sprejel jako podučno i času primerno povest: „Ponarejeni bankovci“, ktero je spisal slavnoznani slovenski pisatelj J. Jurčić; izvrstni i marljivi pisatelj Fr. Levec je za „Koledar“ po povsem korenito i jedernato spisal prezasluženo življenje našega voditelja i očeta dr. Janeza Bleiweisa,

in bralcem slov. Večernic dobro znani pisateli Iv. Vrhovec je prav zanimivo spisal: „Zakaj smo šli v Bosno in Hercegovino se vojskovat“ in je poslal spomenico, kako se je due 24. aprila t. l. obhajala svečanost sreberne poroke. Razum teh že sprejetih spisov so bili odboru do 1. majnika t. l. poslani še sledeči rokopisi, ki tekmečujejo za razpisana družbina darila:

A. Povesti. 1. „Valerija“ — podoba iz Rima; 2. „Črna šola“; 3. „Kako je Kotarjev Peter v Bosni pokoro delal, ker je krompir kradel“; 4. „Iz mojega življenja“; 5. „Čuden par bočkorov“; 6. „Zalostna smrt 3 izdajalcev domovine“; 7. „Vse na svetu se spreminja“; 8. Šopek narodnih slovanskih pripovedek: „Od bratov se učimo, od bratov“; 9 — 12. Zbirke narodnih pravljic in pripovedek; 13. Pesmi: „Pot v nebesa“, „Samostan“ in „Mozesova slova“.

B. Životopisi: 1. „Dr. Ignacij Knoblehar“, apostolski provikar v osrednji Afriki — 2. „Laudon“; 3. „Staako Vraz in Urban Jarnik“; 4. „Peter Hitzinger“; 5. „Ziga baron Herberstein“; 6. „Slov. pisatelj 17. stoletja“.

C. Zgodovinske in popotne črtice: 1. „Bled“; 2. „Novomesto“; 3. „Črnagora“; 4. „Obri ali Avari“; „Poljar v prajiriji“.

D. Prirodopisi: 1. „Mravija“; 2. „Smreka“; 3. „Smreka“;

E. Podučni spisi raznega zapopadka: 1. „Pogovori nedeljski“; 2. „Desetijsko računstvo“; 3. „Ali smo potrebni berila“; 4. „Župan in občevanje“; 5. „Čujte posestniki, kaj si nakopujete, s pokončevanjem gozdov“; 6. „Nove iznajdbe“; 7. „Nekaj o denarji“; 8. Beseda o zemljiščinih knjigah“; 9. „Ogovor Solarjev 24. aprila 1879“; 10. Obširna razprava o „pijači“. Iz tega površnega pregleda je razvidno, kako živahna je letos udeležba pisateljev in koliko raznovrstna je tvarina, ktero obdelujejo. Rokopise prebirajo sedaj pregledovalci družbin spisov; darila se bodo prisodila na god družbinega patrona 12. julija t. l.

† Avgust Leban. Zdaj, ob 2. popoldne, izdihnil je naš prijatelj Avg. Leban, c. kr. učitelj na goriški državni deški šoli, rojen Kanalec, 32 let star po dolgi bolezni blago svojo dušo v naročje Gospodovo. Ranjki je bil jako priljubljen mož v vseh naših krogih in znan tudi kot slov. skladatelj. Pogreb bude na binško nedeljo popoldne. Več prihodnjic.

Poslanica.

Ker ne morem svojim prijateljem (ki od mene pojasniti tirjajo gledé pesnij natisnenih v vadnici zadnjega „Zvona“) vsakemu posebej odgovoriti; zato naznanjam tu javno:

Poetični grehi in slovniško ničvedstvo, ki se mi očita v zadnjem „Zvon“-ovem listu, nij iz sedanjosti, nego one „pesni“ zveržil sem bil uže kot 14 letni deček! Takrat (ko še slovenske slovnice umel nijsem) so se mi dobre zdele in v mnogih prepisih sem jih širil mej svoje znance. A zdaj teh „pesnij“ sam nemam več v svoji zbirki, ker sem jih uže pred leti, spoznavši sam, da niso za — nič — obsodil k smrti na — ognju. Grda maščevalnost spravila jih je zdaj — deset dobrih let po njihovem porodu v „Zvon“!

Več o tem nečem govoriti iz ljubezni do svojega naroda; stvar je predelikatna in — žalostna.

LEBAN.

Nekateri hudobni jeziki raznašajo po deželi, da je naše dolensko vino — ponarejeno. Na to samo par besedi: Mi dajemo istega vina v Gorici 14 družinam, mej temi tudi gospodu vodju kmetijske šole, kateri je z vodjem vinorejske šole slapske vred priznal, da je naše vino ne samo naravno, ampak prav zdrava in okusna namizna pijača.

Kavčič et Ferfila.

LISTNICA UREDNIŠTVA: Pravemu Slovincu v Zagorji: Anonimnih dopisov — in naj so še tako nedolžnega zadržaja — ne sprejemamo; sicer je stvar zakasnjena. — G. dopisniku iz St. Lovrenca: Razne briske orgle nam uže z vsemi svojimi piščali po ušesih brendijo; za Boga, nehaite, sicer oglušimo!

NEUBAU-ZOLLERGASSE 2

WASSERDICHTER
BELISPORPE
REGENMANTEL
DECKTÜCHER

Wienerberg-Landgut-Fabrikniederlage
M. WELSINGER & SÖHNE WIEN.

„Solide Firmen als Vertreter erwünscht.“

ZALOGA
GRASKEGA EKSPORTNEGA PIVA IZ LEDENICE
bratov Reininghaus,
DOLENJSKO NAMIZNO VINO IN SLIVOVKA
se dobiva vedno ter po najnižji ceni
pri
Kavčič & Ferfila
na Korenju pri vodnjaku.

Razglas.

Gospodarski svet v Sežani naznanja, da se bo dne 31. maja 1879 od 9. do 12. ure predpoldne vršila v tukajšni občinski pisarnici javna dražba, pri kateri se odda najboljšemu ponudniku pod fiskalno ceno podvzetje za dodelanje iarne cerkve v Sežani.

Vse delo je cenjeno na 2949 gld. 14 kr. Podvzetnik bo moral pri dražbi položiti 50% vadije.

Drugi dražbeni pogoji, prevdarek in stavbeni naris zamore vsakdo pregledati v sežanski občinski pisarnici.

V Sežani, 20. maja 1879.

Načelnik:
R. MAHORČIČ.

SKORAJ ZASTONJ!

Od konkurzne uprave nedavno na nič prišle velike angleške fabrike za britanija-srebro dobili smo r. log, da naj vse pri nas v zalogi ležeče blago od britanija-srebra za majhno povračilo voznine in 1/4 dela plače delavske, podarimo.

Proti vposlanju svote novcev, ali pa tudi proti povzetju pri vsakej reči določene cene le kot povračilo voznine od Angleške do Dunaja in kot neznatni del delavske plače, dobi vsakdo sledeče za četrti del reelne vrednosti, skoraj zastonj.

6 kom. žlic za jedi od britanija-srebra, in 6 kom. enacij žlic za kavo, skupaj 12 komadov, stale so preje gld. 6, zdaj pa vseh 12 komadov skupaj gl. 1.85

6 „namiznih nožev od britanija-srebra, z angleškimi ostrinami od jekla, nadalje 6 kom. enacij vilic, skupaj 12 komadov, ki so prej veljali gl. 9, zdaj vseh 12 kom. skupaj gl. 3.10

1 zajemalec za mleko, teške kvalitete, prej gl. 3, zdaj gl. —70

1 zajemalec za juho, najtežje vrste, od najboljšega britanija-srebra, preje gl. 4, zdaj gl. 1.10

6 podstavkov za nože od britanija-srebra, preje gl. 2, zdaj gl. —65

1 klešče od britanija-srebra za sladkor, preje gl. 1, zdaj gl. —30

Razen tega še elegantne namizne svečnike, par gl. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; tase, à kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; vrčki za kavo, à gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; sladkorne pušice, à gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; sladkorne sipnice, à kr. 25, 40, 75, 90, gld. 1.—; karafundelj za kis in olje, à gld. 2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5.—; pušice za surovo maslo, à kr. 75, 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; čaše za juho s podstavkom, à gld. 1.60, 2.50, 3.—

Neverjetno po ceni!

in za vsako gospodinjstvo posebnega priporočanja vredna je sledeča sklad, obstoječa iz 33 komadov praktičnih, ter izvrstno izdelanih stvari, narejenih iz najfinjšega britanija-srebra za neverjetno malo ceno le gld. 6.45 in sicer:

6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra s pravo angleškimi srebreni-jeklenimi ostrinami.

6 „jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa.

6 „teških žlic za jedi od britanija-srebra.

6 „žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvalitete.

1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra.

1 teški zajemalec za juho od britanija-srebra.

6 kom. podstavkov od britanija-srebra za nože.

1 izvrstne klešče od britanija-srebra za sladkor.

Vseh teh 33 komadov, ki so veljali preje 25 gld., stano zdaj vseh 33 komadov skupaj le gld. 6.45.

Mlatilni stroj,

kteri goni en konj v göpelnu je na prodaj.

Stroj je popolnoma dober in velja z buratom vred 300 gld:

V enem dnevu omlati 260 mernikov žita. Več iz vlnudnosti pové vodstvo slov. oddelka deželne kmetijske šole v Gorici.

Prodajalec garantuje za popolnost stroja.

Javna dražba.

Podpisano županstvo naznanja, da bo dne 10. junija t. l. od 9. do 12. ure prepold. v Goranjem Cerovem javna dražba za podvzetje poprave in višanja tamkajšnjega farovža. Klicna cena je določena na 1510 gld. Sprejemale se bodo pisemne in ustmene ponudbe.

Načrt stavbe in pogoji se nahajajo v tukajšnji občinski pisarnici.

ŽUPANSTVO V ŠTEVERJANU
dne 22. maja 1879.

Izvrstno žveplo

rimsko, najfineje zmlato brez kakoršnega koli primeska se dobiva na prodaj po prav spodobni ceni, kakor se le kje drugod dobiti more pri Ivanu Licen-u posestniku in gostilničarju v Rifenbergu.

Pomladanski cenik
največe, najbolje preskrbljene zaloge narejenih oblek

Ignacija Steiner-ja

v Gorici, v Raštelu št. 292, samo nasproti Glesič-eve sladornice.

Določene cene:

Popolne vol. obleke za dečke gl. 2.05 do 7.40; popolne vol. obleke za gospode gl. 10.20 do 27.60; Vol. sacco po najnov. modi gl. 5.55 do 9.45; hlače 3.10 do 9.35; hlače in oprsnik gl. 5.10 do 12.75; površna suknja gl. 8.60 do 22.80; črne salonske suknje iz paruviena gld. 14.55 do 23.75; bonjour gl. 8.50 do 16.90; oprsnik iz piketa gl. 2.55 do 4.70.

Posebnosti: dežni plašči iz kavčuka; spalne suknje za gospode, lovske suknje, paletoti za gospé itd.

Vsako oblačilo se dovrši po najnovjši modi in jako solidno.

Tudi naročila po poslani meri se točno oskrbujejo.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà) vstanovljene po grofu Thurnu v Gorici naznanja, da bo dne 9. junija 1879 začela javna dražba (kant) nerešenih zastav I. četert leta 1878 t. j. tiste, ki so bile zastavljene meseca januarija, februarija in marcija 1878.

V Gorici dne 10. maja 1879.

Ravnatelj: Lovisoni.